
Poetika vydala debutové album

Hudební skupina, která přinesla novou vlnu českého pop rapu a dostala se do českého éteru. Po svých úspěšných singlech *Zkouším žít* a *Každou vteřinou* debutuje deskou *Trinity*, na níž rok usilovně pracovala.

PŘIPRAVILA: ŠÁRKA CHOMOUTOVÁ

Foto © Ondřej Kudyn

Do širšího povědomí jste pronikli především hitem *Zkouším žít*, který odstartoval vaši éru rádiové kapely. Jak dlouho to trvalo, než se vám to podařilo?

DANIEL: Abych to vzal od začátku, tak s Edou děláme hudbu už skoro 10 let, Ondra se pak přidal před rokem a půl. Původně jsme dělali čistý hip hop a postupně jsme přecházeli k popu, pokoušeli se sami dostat do rádií a pořádně se nám to povedlo až po vzniku *Zkouším žít*.

Název Poetika vznikl z citátu Lucia Annaea Senecy, jakou inspiraci vám tenhle římský filozof přináší?

ONDŘEJ: Mě osobně oslovil citát „licentia poetica“. Upřímně, jinak mi Seneca nic neříká. K jeho próze jsem se nedostal, jeho poezie mi přijde nudná a jako řečník a filozof to byl populista, což taky nemám rád. To ale nemění nic na tom, že s některými jeho výroky, jako je například i výše zmíněný, souhlasím.

A jaká je filozofie vašeho života?

ONDŘEJ: Snažím se být šťastný. Žít na bázi nějakého motta nebo přesvědčení je v neutopickém světě fádni.

DANIEL: Dělat všechno, co umím, nejlépe, jak to jde, a na 100 %. Jsem na

POETIKA
TRAVEL

POETIKA

DANIEL HRDLIČKA – zastupován od roku 2016, v databázi má registrováno 12 hudebních děl

EDUARD ROVENSKÝ – zastupován od roku 2016, v databázi má registrováno 10 hudebních děl

ONDŘEJ BREJŠKA – zastupován od roku 2016, v databázi má registrováno 10 hudebních děl

určité věci perfekcionista, což je trochu prokletí.

EDUARD: Mám rád antickou filozofickou školu a zvláště Senecu ml., takže

se snažím řídit mottem Život měříme skutky, a ne časem. Člověk nikdy neví, kdy to tady skončí.

Edo, v písni *Každou vteřinou zpíváš ... každý nový den je výzva, tak řekni si, vstávej a dělej, přišel čas pohnout se z místa... Řídíš se tím?*

EDUARD: Myslím, že už jsem na to odpověděl v předchozí otázce. Snažím se, ale ne vždycky to zvládám. Mám své demony tak jako klady, stejně jako každý z nás.

Máte venku novou desku, s kým jste na ní spolupracovali a jak dlouho vám trvalo, než jste dali materiál dohromady?

ONDŘEJ: Desku jsme si dělali celou sami. Dan k ní složil hudbu a my s Edou texty. Celá se pak nahrála v rooftop studiu u Ondry Žatkuliaka. Je samozřejmě mnoho lidí, kteří k tvůrčímu procesu přispěli, a právě těm děkujeme v bookletu našeho prvního alba, na kterém jsme pracovali zhruba rok.

Co si myslíte o české rapové scéně? Nedávno proběhla mediální kauza ve stáji BiggBoss, máš na to nějaký názor? A co vás přivedlo k přání se odlišit se a jít spíše směrem k popové scéně?

Foto © Ondřej Kudyn

naopak poslední dobou hrozně baví Vlasy od Pokáče či Neboj od Davida Stypky.

Jste v podstatě ještě začínající kapela, takže jste v pozici, kdy hudba asi nebude vašim jediným finančním příjmem. Čemu se mimo hudbu věnujete?

DANIEL: Možná překvapivě je. V práci jsme všichni skončili právě proto, abychom mohli dělat hudbu naplno a nejlépe, jak to jde. Zvláště v tomto období vydání desky Trinity a příprav turné s Mirai by to bylo s full-time prací časově neslučitelné. Například já byl marketák, Eda dělal energetiku a Ondra prodával oříšky a čokoládu pro obchodní řetězce. Zajímavá kombinace. A co se týká koníčků, snažím se trochu sportovat, cestovat a trávit čas s přítelkyní a přáteli.

Edo, všimla jsem si, že se angažuješ v politice. Jak víme, politika × hudba je vždy křehké téma. Nebrání ti to v hudebním rozvoji? A co tě k politice přivedlo?

EDUARD: V minulosti jsem byl velkým kritikem společnosti, mnohdy až nad rámec objektivity. Vždy jsem cítil potřebu se vyjadřovat, angažovat a snahu pomáhat ve svém okolí. Jsem tak trochu patriot města, státu i národa. Stát ani národ nezměním, spousta věcí je v nás zakořeněných od roku 1620, možná ještě dříve, a nosíme je v genech, i když si to lidé těžko připouští. Pokud ale chci změnit svět, musím začít sám od sebe, nějakým uvědoměním, a posléze se mohu zaměřit na své nejbližší okolí, protože věřím, že v něm člověk může vždy něco změnit, jelikož je jeho součástí a v mnoha ohledech ho tvoří. To byl ten důvod. Popravdě, jsem špatný politik, protože se necítím být politikem. Snažím se nemít ego, vnímat pohledy a názory svých oponentů. Tím pádem v mnoha věcech nejsem tak striktní, jak bych měl být. Ale beru to jako zkušenost. Čas třeba ukáže, že jsem na té radnici nebyl úplně zbytečně. V hudbě mi to zatím nebrání, kdyby ano, pověsím politiku na hřebík. ☒

Foto © Čestmír Jíra

EDUARD: Je to paradox, ale na střední jsem poslouchal Supercroo, jejich CDs Toxic Funk, Dixxx atd. Jezdil jsem po koncertech, máchal ručníkem nad hlavou a snažil se být jedním z těch rebelů, mnohdy až na sílu. Dnes už vidím spoustu věcí jinak, ale ten sound, který Suprazz vždy měli, byl v ČR specifický a vlastně i oni přispěli k nějaké medializaci hip hopu a rapu. Pamatuju si rozhovor v jedné z celoplošných televizí, kdy jejich oponentem byla

jako moderátorka Kateřina Kristelová, na kterou mnohdy v textech naráželi. Docela vtipný. Dnes už to beru daleko víc s nadhledem než tehdy a současný beef sleduju zpovzdálí. A co nás přivedlo k tomu se odlišit? Asi to, že jsem nikdy nebyl jen posluchačem hip hopu, ale nebránil jsem se ani dalším stylům. Děním hudbu na dobrou a špatnou, žánry poslední dobou neřeším. Když mám náladu, poslechnu si Hentai Corporation, nebo mě